

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 117. Iudicii acta in Volsæum instrui cæpta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

§. CXVII.

Sæcul. XVI.
A.C. 1529.

*Judicii acta in Volsæum instrui
cæpta.*

Ex adverso Volsæus minus prospera *Act. publ.*
utebatur fortuna; quippe die nona *Angl. t. 14.*
Octobris a Regis Procuratore in judicio *p. 348.*
accusabatur, ab eo statutum, quod inci-
pit: *Præmunire*, fuisse violatum. Hæc
lex sub Richardo II. anno Regni sui de-
cimo sexto condita cujuscunque condi-
tionis, & status personis inhibebat, ne
quaslibet Bullas, aut Beneficia a Cu-
ria Romana reciperent, indicta etiam
pœna, qua non modo suis beneficis, si
quæ habent, priventur, sed etiam Re-
gis patrocínio excidant. Præterea die
decima septima ejusdem Mensis Henri-
cus Rex Norfolkciæ ac Suffolciæ Ducibus,
qui tum supremi Senatus Præfecti
erant, negotium dedit, ut a Volsæo
Cardinale Regium Sigillum repeterent,
quamvis illud eidem ad dies vitæ per-
petuo jure concessum fuisset. Equidem
Volsæus illud reddere recusabat, nisi
hac de re speciale Regis mandatum ac-
cepisset. Ast cum Duces quantocius e-
jusmodi literas a Rege impetrarent,
Volsæus iterato Regis mandato parere
cogebatur. Porro Henricus Sigil-
lum Varhamo Cantuariensi Archiepi-
scopo,

R r 3

scopo,

Sæcul. XVI scopo, qui jam olim illud tenebat, re-
A.C.1529. stituere meditabatur; cum autem hic
 abs dubio ob ætatem valde provec̄tam
 illud acceptare renueret, ip̄emet Rex
 hujus dignitatis insigne contulit Thomæ
 Moro, Viro omnium æstimatione tam
 doctrinæ excellentia, quam morum in-
 tegritate longe clarissimo. Quamprimum igitur Volsæus Sigillum reddiderat, confestim supremus Regis Procurator nova accusationum capita adversus eum protulit, unde Cardinalis die vigesima secunda Octobris jussu Regis Eboracensi Palatio suo excedere, atque ad quamdam villam suam, quæ illius tanquam Viacomienſis Episcopi erat, sese recipere compellebatur.

Vix aula exceſſerat Volsæus, cum illico ejus palatium occupatur, indeque magis pretiosa, qua ornabatur, supellex abstrahitur, omniumque suorum bonorum, quæ ad immensas creverant divitias, recensio fieri jubetur: Cum vero Volsæum omnibus suis bonis penitus exuere, nondum decreviſſet Henricus, hinc eidem vasa argentea, tantamque supellectilis partem, quæ octo vel novem millium Duplionum pretium æquaret, restitui præcepit, simulque ei Eboracensis Archiepiscopatus, necnon Viacomienſis Ecclesiæ possessionem reliquit,

con-

concessa etiam facultate, ut quosdam Sæcul. XVI.
 sibi feligeret Advocatos, qui ejus nomi- A.C. 1529.
 ne agerent, causamque illius tuendam
 susciperent. Volsæus igitur hanc be-
 nevolentiam in rem suam vertebat, nec
 non Regis pollicitationi confisus, qua
 hic ejus vitæ ac libertati cautum fore
 sponndit, quantocius Procuratores se-
 ligebat, eisque agendi provinciam de-
 mandabat. Hi itaque Curiam adeunt,
 ac Cardinalis nomine contestantur,
 quod Volsæus Bullarum impetrationem,
 de qua accusabatur, Regni legibus ad-
 versam, Statusque incolumitati nocivam
 esse ignoraverit: cetera vero crimina,
 quorum reus dicebatur, haud diffitere-
 tur, unde se penitus Regis clementiæ
 committeret, declararet tamen, quod abs-
 que Henrici consensu nihil attentasset,
 sed desuper ab ipso Rege demandatæ
 facultatis literas obtinisset, quas etia-
 am exhibere potuisset, nisi ejus inimici
 cuncta scripta ipsi abstulissent, de cetero
 tamen cum Rege suo eundem judicio
 contendere nolle, dicebant Procura-
 tores. Nihilominus adversus Volsæum
 sententia pronuntiatur, vi cujus ipse
 Regis patrocinio privatus, cuncta vero
 ejus bona Regio ærario addicta fuere.
 Post hæc Henricus ipsum Senatus sui
 potestati tradidit.